

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobkyně: **České Radiokomunikace a.s.**, IČO 24738875
sídlem Skokanská 2117/1, 169 00 Praha 6
zastoupená advokátkou Mgr. Karin Konstantinovou
sídlem Benediktská 690/7, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Český telekomunikační úřad**
sídlem Sokolovská 58/219, 190 00 Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí Rady žalovaného ze dne 27. 6. 2024, čj. ČTÚ-19 464/2024-603

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Vymezení věci

1. Žalobkyně požádala o udělení přidělu rádiových kmitočtů pro celoplošnou Síť 25 (DVB-T2). Žalovaný řízení o žádosti zastavil, neboť ji shledal zjevně právně nepřipustnou. Žalobkyně se proti rozhodnutí bránila rozkladem, který Rada žalovaného zamítla napadeným rozhodnutím.

2. Žalobkyně s posouzením správních orgánů nesouhlasí, a proto se obrátila na soud. Pro posouzení její žaloby je podstatná otázka, zda mohl žalovaný řízení o žalobkynině žádosti zastavit, nebo zda měl žádost věcně projednat a rozhodnout o ní.

2. Obsah žaloby

3. Žalobkyně považuje napadené rozhodnutí za nezákonné a nepřezkoumatelné. Navrhuje, aby soud zrušil napadené rozhodnutí i prvostupňové rozhodnutí a přiznal jí náhradu nákladů řízení.
4. V rámci **prvního žalobního bodu** žalobkyně nesouhlasí se závěrem žalovaného, že její žádost byla zjevně právně nepřipustná. Žalobkyně je přesvědčena, že její žádost je v souladu se Strategií rozvoje zemského digitálního televizního vysílání včetně přechodu na technologicky vyšší standard DVB-T2, opatřením obecné povahy čj. ČTÚ-2830/2022-619 i příslušnými zákony. Strategie, kterou schválila vláda v červenci 2016, předpokládá vytvoření nové kompenzační celoplošné Sítě 25 a její spuštění do konce roku 2021. Vláda též uložila předsedovi Rady žalovaného, aby postupoval dle strategie. V opatření obecné povahy sám žalovaný uvedl, že o přidělu rádiových kmitočtů bude rozhodovat právě v souladu se strategií. Žalovaný jako ústřední orgán státní správy má povinnost řídit se zákony a usneseními vlády, což v žalobkynině věci znamená, že má povinnost řídit se strategií. Žalobkyně obdobnou argumentaci uplatnila v rozkladu a žalovaný se k ní nevyjádřil, což dle žalobkyně činí napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným.
5. Žalovaný založil svůj závěr o zjevné nepřipustnosti žádosti na tom, že nesplňuje podmínky dle § 21 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích. Žalobkyně však v žádosti požadovala, aby žalovaný nejprve zahájil řízení dle § 44 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, o udělení přidělu kmitočtů pro zajištění Sítě 25 a následně, aby jí kmitočty přidělil. To žalovaný ve své argumentaci nijak nereflektuje. Navíc sám žalovaný zamýšlel vyhlásit řízení o přidělu rádiových kmitočtů pro Sít' 25. V takovém případě nemohla být žalobkynina žádost právně nepřipustná, neboť žalovaný zamýšlel takové řízení zahájit. Měl-li žalovaný pochybnosti o smyslu žádosti, měl žalobkyni vyzvat k odstranění vad dle § 45 odst. 2 správního řádu.
6. Žalobkynina žádost nebyla zjevně právně nepřipustná i proto, že žalovaný při jejím posuzování musel provést složitější úvahy a posoudit, zda žalobkyně není v postavení subjektu, který by mohl o přidělení kmitočtů žádat na základě zákona nebo rozhodnutí Evropské komise. Zjevně právně nepřipustná je však žádost pouze tehdy, pokud žadatel požaduje něco nemožného nebo k čemu není oprávněn, jak plyne z odborné literatury i judikatury Nejvyššího správního soudu (NSS). Zahájení řízení o udělení přidělu kmitočtů pro Sít' 25 je právně i fakticky možné, neboť sestavení této sítě předpokládá strategie, podle které měl žalovaný na základě usnesení vlády postupovat. Žalobkyně je oprávněna žádat o udělení přidělu kmitočtů, neboť sestavení Sítě 25 představuje kompenzační opatření za celkovou ztrátu rádiových kmitočtů v Síti 2 a 3, která má v souladu se strategií zajistit řádné dokončení přechodu na DVB-T2. Žalobkyně byla provozovatelkou Sítě 2 a její dceřiná společnost Czech Digital Group, a.s., IČO 25842609, byla provozovatelkou Sítě 3.
7. V **druhém žalobním bodu** žalobkyně namítá, že žalovaný postupoval v rozporu se zásadou stejného zacházení a zákazu diskriminace. Žalobkyně měla na základě strategie a usnesení vlády legitimní očekávání, že žalovaný bude postupovat v souladu s těmito dokumenty ve

vztahu k Síti 25 a rozhodne o přidělení kmitočtů. Žalovaný již přistoupil k částečné realizaci kompenzačních opatření na základě strategie a přidělil kmitočty v rámci Sítě 24. Musí proto pokračovat v započatých opatřeních a rozhodnout i o přidělu pro zajištění Sítě 25, aby byl nediskriminačně dokončen přechod na DVB-T2 bez zvýhodnění provozovatele Sítě 24. Pouze částečný přechod na DVB-T2 by ze strany žalovaného představoval diskriminační jednání, které nemá oporu ve strategii ani v zákoně. Tím, že žalovaný nečiní kroky k vytvoření Sítě 25 a udělení kmitočtů žalobkyni, snižuje její konkurenceschopnost na trhu nejen vůči provozovateli Sítě 24, ale také vůči provozovatelům jiných platforem šíření televizního signálu.

8. Ve **třetím žalobním bodu** žalobkyně poukazuje na to, že žalovaný porušil její právo nahlédnout do správního spisu před vydáním rozhodnutí. Žalobkyně již v žádosti požádala o nahlédnutí do správního spisu. Žalovaný se touto žádostí však nijak nezabýval a řízení rovnou zastavil. Napadené rozhodnutí toto pochybení přiznává, ale nijak příslušnou rozkladovou argumentaci nevypořádává. Žalobkyně měla v plánu koordinovat přesný termín nahlížení se správním orgánem, a to s ohledem na předpokládaný rozsah správního spisu. Žalovaný jí však svým postupem upřel právo do spisu nahlédnout.
9. V posledním, **čtvrtém žalobním bodu**, žalobkyně namítá, že pokud žalovaný dospěl k závěr, že pro přidělení kmitočtů pro Síť 25 neexistuje potřebná legislativa, měl řízení o její žádosti přerušit a iniciovat přijetí příslušné zákonné úpravy. Žalovaný je oprávněn předkládat návrhy právních předpisů ministerstvu dle § 108 odst. 1 písm. s) zákona o elektronických komunikacích. V této souvislosti žalobkyně poukázala na to, že v minulosti při přechodu na standard DVB-T2 došlo v návaznosti na strategii k přijetí novelizačního zákona č. 252/2017 Sb. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že mu zákon neumožňuje řízení přerušit a iniciovat změnu zákona. S tím žalobkyně nesouhlasí. Je přesvědčena, že žalovaný mohl řízení přerušit dle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu a dát podnět k řízení o předběžné otázce. Na podporu své argumentace odkázala na rozsudek Krajského soudu v Praze z 29. 6. 2011, čj. 45 Ad 6/2010-27.

3. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. K žalobní argumentaci předně uvedl, že je shodná s rozkladovou argumentací, s níž se podrobně a přezkoumatelně vypořádal v napadeném rozhodnutí.
11. K **prvnímu žalobnímu bodu** žalovaný uvedl, že aby bylo možné s žalobkyní vést řízení o přidělu rádiových kmitočtů, musela by splnit některou z podmínek dle § 22 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích. To se nestalo a žalobkyně ani konkrétně netvrdí, že by nějakou z těchto podmínek splnila. Nepřípustnost žalobkyniny žádosti byla zřejmá na první pohled a žalovaný postupoval v souladu se zákonem i relevantní judikaturou.
12. K **druhému žalobnímu bodu** žalovaný uvedl, že žalobkyni nediskriminoval. Zdůraznil, že pokud žalobkyně nespĺňuje podmínky § 22 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, nemůže mít legitimní očekávání, že žalovaný její žádosti vyhová. S každou nepřipustnou žádostí by žalovaný naložil stejně.
13. Ani **třetí žalobní bod** nepovažuje žalovaný za důvodný. Neměl povinnost vyzvat žalobkyni k objednání se k nahlížení do spisu. Žalobkyni neodepřel právo do spisu nahlédnout, jen ho žalobkyně nevyužila.

14. U **čtvrtého žalobního bodu** žalovaný setrval na svém závěru, že mu zákon neumožňuje přerušit řízení a iniciovat změnu zákona ve prospěch žalobkyně. Změna právní úpravy není předběžnou otázkou, a § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu, na který žalobkyně odkazovala, proto není ve věci použitelný.

4. Posouzení věci soudem

15. Ve věci se konalo ústní jednání dle § 49 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.).
16. Žalobkyně setrvala na své žalobní argumentaci, kterou shrnula a v podrobnostech na ni odkázala. Zdůraznila, že Síť 25 měla být kompenzační sítí za odebrané Síť 2 a 3. Žalovaný měl povinnost řídit se usnesením vlády a schválenou strategií, což však neučinil. Jeho (ne)jednáním vznikají žalobkyni škody, kterým se pokusila předejít tím, že požádala o přidělení kmitočtů. Žalovaný též nesprávně aplikoval příslušná ustanovení správního řádu. Pokud ve věci posuzoval, zda by v případě žalobkyně nešlo o nedovolenou podporu, měl řízení přerušit a obrátit se na Evropskou komisi. Případně měl řízení přerušit a iniciovat přijetí příslušné právní úpravy.
17. Žalovaný též setrval na svém stanovisku a odkázal na něj. Zdůraznil, že velká část žalobní argumentace se míjí s předmětem řízení.
18. Soud na jednání provedl k důkazu *článek „Rozvojové sítě DVB-T2? Kmitočty mají přednostně dostat stávající multiplexy pro dokrývače, řešení echa a rušení“ a tiskovou zprávu* postupem dle § 52 odst. 1 a § 77 odst. 1 s. ř. s. Zjistil z nich následující skutečnosti.
19. *Článek* byl vydán 26. 4. 2021. Autor v něm uvádí, že se ČR dočká dvou nových celoplošných sítí DVB-T2, s kterými počítá vládní strategie. Nové sítě měly připadnout České televizi a žalobkyni, přičemž žalobkyně měla rozvojový multiplex jako kompenzaci za ztrátu velkého množství kmitočtů související s přechodem na DVB-T2. Žalobkyně na rozdíl od ČT stojí o provoz rozvojové sítě.
20. *Tisková zpráva* je z 15. 12. 2023 a žalovaný v ní informuje o závěrech Světové radiokomunikační konference. Mimo jiné uvádí, že nově schválené podmínky zajišťují dlouhodobou mezinárodní ochranu pozemního televizního vysílání (DTT) a garantují státům možnost využívání plného rozsahu kmitočtů pro DTT v dlouhodobém horizontu.
21. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.) a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
22. Žalobu podala včas osoba k tomu oprávněná.
23. Žaloba není důvodná.
24. Soud se nezabýval žalobkyninou námitkou, že žalovaný měl přerušit řízení a obrátit se na (notifikovat) Evropskou komisi. Tento žalobní bod uplatnila žalobkyně až na jednání, jde proto o bod opožděný. Žalobu lze podat do dvou měsíců od doručení napadeného rozhodnutí (§ 72 odst. 2 s. ř. s.) a pouze v této lhůtě lze žalobu rozšířit o další žalobní body (§ 71 odst. 2 s. ř. s.). Žalobkyni bylo napadené rozhodnutí doručeno 27. 6. 2024, včasnými jsou proto pouze žalobní body uplatněné v žalobě, kterou žalobkyně podala 27. 8. 2024. Mezi nimi se však námitka, že žalovaný měl řízení přerušit a notifikovat Evropskou komisi, neobjevuje a to ani v podobě zárodku. Žalobkyně v žalobě zmiňovala Evropskou komisi pouze v rámci argumentace, v níž namítala, že žalovaný musel učinit určité minimální

úvahy, které jdou nad rámec posouzení o zjevně právně nepřipustná (bod 5.5 žaloby). To však s povinností obrátit se na komisi nesouvisí. Soud se proto touto argumentací nezabýval.

25. Před samotným vypořádáním jednotlivých žalobních bodů považuje soud za vhodné učinit jednu obecnější poznámku. Předmětem řízení před žalovaným byla žalobkynina žádost o přiděl rádiových kmitočtů dle § 22 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích. Žalobkynina argumentace od počátku řízení však spíše než k otázce splnění podmínek dle § 22 citovaného zákona směřuje k tomu, že požaduje, aby žalovaný nejprve vytvořil prostor pro přidělení kmitočtů v Síti 25 a *teprve poté* žalobkyni tento přiděl udělil. Tento rozdíl je podstatný, neboť v jeho důsledku se žalobkynina argumentace do velké míry míjí s nosnými důvody napadeného rozhodnutí. Soud přitom již na tomto místě předesílá, že souhlasí s žalovaným, že žalobkyně zjevně nesplňovala podmínky § 22 zákona o elektronických komunikacích, a její žádost proto byla zjevně právně nepřipustná.
26. Nejprve se soud věnoval namítané nepřezkoumatelnosti. Tu žalobkyně spatřovala v tom, že se žalovaný nevypořádal s její argumentací ohledně jeho povinnosti vytvořit Síť 25. Tato skutečnost nepřezkoumatelnost nezakládá.
27. Nepřezkoumatelnost musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (usnesení rozšířeného senátu NSS z 19. 2. 2008, čj. 7 Afs 212/2006-76, č. 1566/2008 Sb. NSS). Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno nejzávažnějším vadám, kvůli kterým skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat (např. rozsudek NSS z 17. 1. 2013, čj. 1 Afs 92/2012-45, bod 28). Není přitom nezbytné, aby správní orgán odpověděl na každou konkrétní námitku, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví vlastní ucelenou argumentaci, v jejíž konkurenci námitky jako celek neobstojí (např. rozsudky NSS z 27. 2. 2019, čj. 8 Afs 267/2017-38, bod 16, a z 5. 4. 2023, čj. 6 Afs 384/2021-31, bod 31). Právě tak tomu bylo v žalobkynině případě – žalovaný sice nereagoval výslovně na každou rozkladovou námitku, ale své rozhodnutí odůvodnil poukazem na to, že žalobkyně nesplnila podmínky dle § 22 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích. Proti takovému odůvodnění nemůže žalobkynina rozkladová argumentace obstát, napadené rozhodnutí je tudíž přezkoumatelné.
28. Žalobkyně **v prvním žalobním bodu** brojí proti závěru žalovaného, že její žádost nebyla zjevně právně nepřipustná.
29. Je-li žádost *zjevně právně nepřipustná* správní orgán ji neprojedná a řízení o ní zastaví [§ 45 odst. 3 a § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu]. O takovou žádost jde pouze v případě, že „*je již na první pohled zřejmé, že jí nelze vyhovět*“ (rozsudek NSS ze 7. 5. 2008, čj. 2 As 74/2007-55, č. 1633/2008 Sb. NSS). Typicky v případech, kdy jde o „*podání žádající provedení něčeho, co není právně možné nebo k čemu není žadatel vůbec oprávněn*“ (rozsudek NSS ze 17. 1. 2023, čj. 1 As 155/2022-55, bod 24). Právě o druhou zmíněnou možnost jde v případě žalobkyně, jak jí správně vysvětlil již žalovaný.
30. Žalobkyně požádala o přidělení rádiových kmitočtů dle § 22 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích. Dle něj předseda Rady žalovaného *rozhodne o udělení přidělu rádiových kmitočtů žadateli, který byl vybrán postupem podle § 21, nebo byl vybrán k využívání rádiových kmitočtů rozhodnutím Komise, nebo pokud tak stanoví zákon.*
31. Z právě citovaného ustanovení jasně plyne, že udělit přiděl lze jednomu ze tří typů žadatelů: i) žadateli vybranému ve výběrovém řízení dle § 21 uvedeného zákona, ii) žadateli, kterého

vybrala rozhodnutím Evropská komise [srov. legislativní zkratku v § 5 odst. 2 písm. f) uvedeného zákona], nebo iii) žadateli, o kterém tak stanoví zákon. Žalobkyně není ani jedním z těchto žadatelů a ani to o sobě netvrdí. Zákon taxativně vymezuje typy žadatelů, kteří mohou o udělení přidělu kmitočtů žádat, přičemž žalobkyně takovým žadatelem není. Její žádost je proto *zjevně právně nepřípustná* a řízení o ní žalovaný správně zastavil dle § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu.

32. Nepřípustnost žádosti byla zřejmá již na první pohled z žalobkyniných tvrzení. Žalovaný věděl, že nevyhlásil výběrové řízení dle § 21 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, že žalobkyně nebyla vybrána rozhodnutím Evropské komise i že jí oprávnění podat žádost dle § 22 uvedeného zákona nesvěřuje jiný zákon. Žalobkyně ostatně ani netvrdila opak. Úvaha žalované se tak omezila pouze na mělké posouzení naplnění hypotézy § 22 odst. 1 uvedeného zákona, přičemž žalovaný žádné skutečnosti nedokazoval ani neprováděl jakýkoliv složitější výklad neurčitých právních pojmů. Nebylo tedy potřeba, aby věc meritorně posoudil, a řízení mohl zastavit pro zjevnou právní nepřípustnost.
33. Žalobkyniny další argumenty na tomto závěru nemohou nic zvrátit.
34. Argumentace, že žalovaný je povinen postupovat v souladu se strategií a usnesením vlády, se mýlí s předmětem řízení a otázkou, zda žalobkyně splňuje podmínky dle § 22 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích. I kdyby žalovaný nepostupoval dle strategie či neodůvodněně otálel se zavedením Sítě 25, neznamená to, že žalobkyně je oprávněnou žadatelkou pro udělení přidělu kmitočtů.
35. Není zřejmé, co přesně žalobkyně myslí tím, že nepožadovala udělení přidělu kmitočtů, ale zahájení řízení dle § 44 a násl. správního řádu a teprve poté udělení přidělu kmitočtů. Citované ustanovení správního řádu upravuje zahájení řízení o žádosti. Žalobkyně požádala o udělení přidělu kmitočtů a podáním žádosti byla zahájeno řízení o této žádosti (§ 44 odst. 1 správního řádu). Předmět žádosti vymezila žalobkyně jako „*žádost o udělení přidělu rádiových kmitočtů pro celoplošnou Sít' 25 (DVB-T2)*“ a žalovaný o tomto předmětu rozhodoval. Žádost měla všechny zákonné náležitosti, byla formulovaná zcela jednoznačně a bylo z ní patrné, čeho se žalobkyně domáhá. Žalovaný proto neměl povinnost žalobkyni vyzývat k odstranění vad dle § 45 odst. 2 správního řádu.
36. První žalobní bod není důvodný.
37. **V druhém žalobním bodu** žalobkyně namítala nerovné zacházení a diskriminaci.
38. Žalobkynina argumentace se zde opět do značné míry mýlí s předmětem řízení před žalovaným. Žalobkyně totiž nenamítá nerovné zacházení v rozhodování o její žádosti, ale nerovné zacházení ve vytváření jednotlivých Sítí. Zvýhodnění jsou dle ní provozovatelé Sítě 24 oproti žalobkyni, která by ráda dostala kmitočty v rámci Sítě 25.
39. Na tuto argumentaci odpověděl zcela uspokojivě žalovaný, který v napadeném rozhodnutí vysvětlil, že o nerovné zacházení *v řízení o žádosti* nejde, neboť by stejným způsobem naložil s každou žádostí, kterou by podala osoba zjevně nesplňující podmínky § 22 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích (str. 9 a 10 napadeného rozhodnutí). Soud s tímto posouzením souhlasí. Soud opakuje, že i pokud by snad měla žalobkyně pravdu, že žalovaný ve svém přístupu laxní a neoprávněně zvýhodňuje provozovatele Sítě 24 oproti potenciálním provozovatelům dosud nevytvořené Sítě 25, neznamenalo by to, že postupuje diskriminačně či nerovně v rozhodování o žádosti dle § 22 odst. 1 uvedeného zákona. Z ničeho totiž neplyne (a žalobkyně to ani netvrdí), že by žalovaný jiným žádostem o udělení přidělu

kmitočtů v Síti 25 vyhověl či je meritorně projednal. Ani tato argumentace proto není důvodná.

40. **Třetí žalobní bod** se týká údajného porušení žalobkynina práva nahlížet do spisu.
41. Žalobkyně na závěr své žádosti uvedla, že „*žádá o nahlédnutí do správního spisu před jakýmkoli rozhodnutím ve věci této Žádosti*“. Žalovaný k tomu v prvostupňovém rozhodnutí uvedl, že právo žalobkyně „*na nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu je zachováno kdykoli v průběhu správního řízení vedeného o žádosti a stejně tak po ukončení řízení. V případě, že má žadatel úmysl využít práva nahlédnout do spisu, lze obecně doporučit, aby tak učinil v době tzv. úředních hodin, případně navrhl správnímu orgánu konkrétní termín nahlížení*“. V napadeném rozhodnutí k tomu rada doplnila, že žalovaný neměl povinnost žalobkyni vyzvat, aby se objednala k nahlížení do spisu.
42. Bez ohledu na to, jak měl žalovaný ideálně postupovat, považuje soud za podstatné, že žalobkyně v rozkladu ani žalobě nevysvětlila, jak se případné pochybení žalovaného dotklo její právní sféry. Žalobkyně ani po vydání prvostupňového rozhodnutí, ani po podání rozkladu nevyužila svého práva nahlížet do spisu a z její argumentace není zřejmé, jak toto namítané pochybení žalovaného ovlivnilo rozhodnutí o zastavení řízení či napadené rozhodnutí. Dle konstantní judikatury však platí, že ne každá procesní vada má vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí (rozsudek NSS z 30. 9. 2015, čj. 6 As 73/2015-40, č. 3343/2016 Sb. NSS, bod 31 a judikatura tam citovaná). Žalobkyně žádný vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí netvrdila, ani netvrdila, jaký negativní dopad do jejích práv toto pochybení mělo mít. Ze správního spisu navíc plyne, že žalovaný žádné důkazy a podklady neshromažďoval a řízení zastavil pouze na podkladě žalobkyniny žádosti. Tomu ostatně odpovídá i to, že řízení zastavil pro zjevnou právní nepřípustnost, jak soud vysvětlil výše.
43. Soud pouze pro úplnost dodává, že žalobkyni nesvědčilo právo na seznámení se s podklady před rozhodnutím dle § 36 odst. 3 správního řádu. Toto právo se totiž na rozhodnutí o zastavení řízení nevztahuje, neboť nejde o *rozhodnutí ve věci* (rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem z 29. 2. 2016, čj. 15 A 196/2013-49).
44. Třetí žalobní bod není důvodný.
45. Ve **čtvrtém žalobním bodu** žalobkyně namítla, že žalovaný měl řízení přerušit a iniciovat novelizaci zákon o elektronické komunikaci. Ani s touto argumentací soud nesouhlasí.
46. Skutečnost, že by žalobkyni bylo teoreticky možné vyhovět, pokud by existovala jiná právní úprava, není důvodem pro přerušení řízení. Žalobkyně namítala, že jde o předběžnou otázku, to však není pravda. Předběžnou otázkou ve smyslu § 57 odst. 1 správního řádu je pouze taková otázka, bez jejíhož vyřešení „*nelze vůbec v řízení pokračovat a vydat rozhodnutí*“ (rozsudek rozšířeného senátu NSS ze 14. 11. 2023, čj. 2 Azs 103/2021-28, č. 4548/2024 Sb. NSS, bod 24). Tak tomu ale není, neboť žalovaný mohl žalobkyninu žádost posoudit a rozhodnout o ní dle nyní platné a účinné právní úpravy (což i učinil).
47. Žalobkyně se v zásadě domáhá, aby bylo možné se skrze nepřípustnou žádost domoci změny právní úpravy, která by žádost učinila přípustnou. To však nelze. Soudy již v minulosti dovodily, že domáhat se změny právní úpravy (vydání právního předpisu s určitým obsahem) není možné ve správním ani civilním soudnictvím (srov. přiměřeně závěry NSS k pravomoci vlády přijímat krizová opatření v rozsudku z 30. 6. 2021, čj. 9 As 264/2020-51, č. 4232/2021 Sb. NSS, bod 71 a 72, a závěry Nejvyššího soudu v rozsudku z 30. 9. 2020, sp.

zn. 25 Cdo 366/2020-109, v němž se zabýval civilní žalobou na uložení povinnosti ministerstvu připravit novelu zákona).

48. Žalobkyní odkazovaný rozsudek čj. 45 Ad 6/2010-27 její argumentaci též nesvědčí. V něm krajský soud pouze uvedl, že si lze představit situaci, kdy by správní orgán řízení přerušil, protože by dospěl „*k předběžnému závěru, že ustanovení zákona, jež má v dané věci aplikovat, je protiústavní, resp. ustanovení podzákonného předpisu je v rozporu se zákonem, přičemž o této otázce by bylo vedeno řízení před orgánem příslušným k takovému závěru*“. O takovou situaci se v žalobkynině případě nejedná.

5. Závěr a náklady řízení

49. Správní orgány postupovaly správně pokud žalobkyninu žádost posoudily jako zjevně právně nepřipustnou a řízení o ní z toho důvodu zastavily. Nedopustily se ani žádného jiného pochybení, které by mělo vliv na zákonnost jejich rozhodnutí. Žaloba není důvodná, a proto ji soud zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
50. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem II. podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný byl ve věci plně úspěšný, tudíž má právo na náhradu nákladů řízení. Nevznikly mu žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti, proto mu soud jejich náhradu nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. dubna 2025

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu